

Ти видѣ ли го? — Не. — И аз тъй.

Ти, глава, си направила и ти трѣбва да му мислиш.

Ти го онодяш, то си трѣн вади, или то прѣстѣва.

— Ти го онодяш, то пасе (Ах Чел.).

Ти го крѣщаваш, то пѣрди. — Ти го крѣщаваш, то прѣде (Щип).

Ти го караш по чаир-я, то бѣга по баир-я.

Ти го караш във пѣт-я, то върви в' трѣнето.

Ти го караш у рай, оно иде у варай (Пирот).

Ти го милваш, то та рита.

Ти го плюеш по лицето, пак на него са прави че му капи роса от небето (Дем. Хис.).

Ти го подстригваш, то поритва.

Ти го теглиш по овата, то са тегли по главата.

Ти го учиш, он муи бере (Щип).

Ти да вревиш (говориш) кога прѣдне магаре.

Ти да говориш от сѣбота на сѣбота.

Ти да ми теглиш грех-ѣт.

Ти да си здрав. — Или: Ти да си жив и здрав.

Ти да чанаш, че в' сѣбота да приказваш. — На дѣте кога иска да расправа нѣщо.

Ти дадни, пѣн аз да хапнѣ.

Ти дай, Боже, та поможе, прати я нѣкой Смаранда, я нѣкой Малтица, или коя да е коношчица.

Ти додѣ са наканиш, хората си свѣршат работата.

Ти дѣто го не проумѣваш, то го казват от гайда клечка.

Ти дѣто сега ще пикаш, другитѣ (хората) там сѣ срали.

Ти защо ми си, кога не ми си.

Ти загради твоего лозе, за хорскитѣ не бери грижа.

Ти злѣ клечѣ, та прѣднѣ, че хората криви.

Ти знаеш, Господи, и бакалин-а, и фурнаджията; земи от едного, дай на други-я.

Ти когат' раждаше, аз си правях опинци.

Ти като си юлджи-я, аз като сѣм ханджи-я, сѣ ще додеш на мо-я.

Ти когато отхождаше, аз се връщам.

Ти куче бил ли си?

Ти ли зе на наша Рада гирдан-я? — питал един българин едного еничарина, като го изварил в' гората.